

Prologas

Jai atrod?, kad nesumerkdama aki? tamsoje guli vis? amžinyb?, laik? skai?iuodama savo kv?pavimu. ?kv?pti užtrunka tris sekundes. Iškv?pti – dar tris. Sekund?s virsta minut?mis. O šios – valandomis.

Tamsa tiršta. Joje ištirpsta šeš?liai, kont?rai, nematyti net skaitmeninio radijo žadintuvo skai?i?. Gul?dama jaut?si besvor?, tarsi pl?duriuot?. Tik skai?iavimas neleido užmigti, nors dabar ir taip per daug ?sitempusi, kad galvot? apie mieg?. J? kankino abejon?s. Nes?km?s baim? vert? nervus gergžd?ti kaip nesuderinto smuiko stygas, o nerimo šydas raizg? mintis. Reikia kv?puoti, negalvoti, tiesiog b?ti ir laukti tinkamo momento.

Ji girdi, kaip silpnas barbenimas ? lang? perauga ? intensyv? teškenim?. Lyja, nepaisant prognozi?. Mintyse keikia meteorologus, nerimaudama – per šlapi? mišk? b?gti bus sunkiau.

Jau metas. Atsargiai išslysta iš po apklotu ir klaupiasi ant grind?. Apgraibomis po lova už?iuopia kuprin?, kurioje viskas, ko gali prireikti. Jos teniso bateliai ?sispiriami. Gerai, kad nereiks gaišti, varstant raišteliu. Ji tyliai apsirengia ant kuprin?s užmest? striuk? ir apsiauna batus. Tipena atsargiai, mažais žingsneliais. K?nas tarsi nesavas, sunkus.

Vienoje iš lov? pasigirsta murmesys ir ji sustingsta. Mieguist? apsvetim? palydi lovos spyruokli? girgždesys. Ji laukia, kol v?l pasigirs ramus šnopavimas. Keli paskutiniai žingsniai. Tamsoje apgraibom randa dur? ranken?. Jas atv?rus, iš koridoriaus pli?pteli šalto oro g?sis, nakties šviesa baltas sienas nudažo gelsvai. Koridori? ?veikia nepastebimai. Past?musi sunkias geležines duris, nusileidžia laiptais ? r?s?, kur yra pagrindin? skydin?. Tiesos akimirka – pasiseks arba ne. Turi tik dešimt, daugiausia penkiolika minu?i?, kol pasteb?s, kad jos n?ra. Pernelyg gerai žino tolesn? eig?: nurimus pirminiam s?myšiui, sukvis ir suskai?iuos darbuotojus. Tada prasid?s gaudyn?s.

Aš nebijau. Aš nebijau.

Ji tyliai kartoja šiuos žodžius tarsi mantr? ir por? kart? giliai ?kvepia. Dar ne v?lu persigalvoti. Gr?žti atgal. Paršliaužti ? šiltus patalus. Bet žino – jei neištr?ks dabar, to nepadarys niekada, ir ši nepakeliama mintis jos dr?sos kibirkšt? paver?ia liepsna.

Nulenkus elektros pertraukiklio ranken?, pasigirsta trakstel?jimas ir ji atsiduria juodoje tuštumoje, nuo kurios jau?iasi apsvaigusi ir svyruojanti. Remdamasi ? sien?, slenka iki avarinio iš?jimo ir atidaro duris. Šaltas, dr?gnas oro dvelksmas smogia tiesiai ? veid?. Lietaus lašai kieme krenta kaip stora užuolaida; jau sp?jo permerkti prie p?d? besisiurbian?i? žol?.

B?gdama per balas, ji priklauso nuo atsitiktinumo. Jei laim? nasisuks, j? pasteb?s pro dvaro r?m? lang?. Bet aplinkui tylu. Gird?ti tik lietaus barbenimas ? stog?, nutekamaisiais vamzdžiais sr?vantis lietaus vanduo ir jos skub?s žingsniai.

A?i? Dievui, kop??ios atremtos ? sien?.

Turi perlipti kuo grei?iau, nes netrukus ?sijungs atsarginiai generatoriai, kiem? užlies šviesa ir sienos viršuje išraizgyta spygliuota viela prad?s tek?ti nukr?sti galinti elektros srov?.

Apgraibomis tarp aštrios tarsi skustuvo ašmenys elektrin?s vielos ieškodama atramos kojai pad?ti, užlipa ant slidžios sienos.

Šios akimirkos lauk? su nekantrumu ir baime. Ten, apa?ioje, kitoje sienos pus?je, nebus kelio atgal. K?nu perb?ga džiaugsmo pli?psnis, bet j? greit pakei?ia baim?.

Pirma numeta kuprin?, paskui nušoka pati. Per spygliuot? viel?, tolyn nuo pavojo?, ? tams?. Nusileidus ant žem?s, p?d? perveria skausmas. Ji pasitrina skaudam? viet? ir g?limas nuslopsta. Akys nerimastingai ieško tako. Ir randa. Leidžiasi juo tarsį pamiš?l?, tai praleisdama pos?k?, tai per plauk? ne?l?kdama ? kr?mus, bet visada gr?ždama ? tak?. B?ga užvaldyta adrenalino. Pirmyn. Svarbiausia – pirmyn.

Aš nebijau. Aš nebijau.

Vietov?s paviršius nelygus, todėl jai tenka peršokti ? siaur? keli? per išilgai išsikišusias susipynusias šaknis ir uolienas. Širdis daužosi, degina kr?tin?. Už nugaros likusiame dvare pasigirsta pavojaus signalas. Lapais ima b?gioti prožektorio šviesa. Kur? laik? viskas vyks chaotiškai, paskui visiems ligi vieno bus liepta prad?ti medžiokl?.

Jos drabužiai permirk? ir sunk?s, kuprin? ?sir?žusi ? pe?ius. Pagaliau išvysta pro medžius prasiskverbusi? švies?. Ji arti savo sl?ptuv?s. Labai arti.

Pril?tina, galiausiai sustoja, akimis ieškodama pamesto tako. Staiga iš miško pasigirsta trekstel?jimas.

Širdis akimirk? nustoja plakusi, o k?n? surakina siaubas.

Jis išnyra iš medži? ir sustoja netoliese. Viskas baigta – neb?ra kur b?gti. Aplinkin? vietov? grubl?ta, abu tako kraštai apaug?.

Užpl?sta triuškinantis nusivylimas. Junta, kaip viduriai susisuka ? vien? didel? kiet? mazg?.

Tai ne?manoma.

Bet vis d?lto ?vyko.

Ten stovi jis.

Tolumoje girdisi šun? skalijimas.

Pavojaus signalai.

Paskutinis dalykas, apie kur? pagalvoja, – žodžius tariantis balsas, iš atminties prikeltas ir jau blukti prad?j?s prisiminimas.

Tu niekada, kartoju, niekada iš ?ia neištr?ksi. Susitaikyk su tuo.

Smilkiniai tvinksi.

Mirgan?i? šviesos pli?psni? lietus užlieja akis.

J? seka smarkios svaigulio bangos ir viskas aplinkui panyra ? tams?.